

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 8001-03 הממונה על הגבלים עסקיים נ' "דלק" חברת הדלק הישראלית בע"מ

בפני כבוד אב בית הדין להגבלים עסקיים השופטת נאוה בן אור

עמיר עצמון
על ידי ב"כ עו"ד קובי בן צבי

המבקש

נגד

הממונה על הגבלים עסקיים
באמצעות ב"כ עו"ד יעל שיינרן ועו"ד עדי שם טוב-ילוז
"דלק" חברת הדלק הישראלית בע"מ
על ידי ב"כ עו"ד מתן מרידור ועו"ד מורן אומן
משרד אגמון ושות' רוזנברג ושות'

המשיבים

החלטה

ב- 20.11.2003 נתן בית הדין תוקף של צו להסכמה שהושגה בין הממונה על הגבלים עסקיים לבין "דלק" חברת הדלק הישראלית בע"מ, מכוח סעיף 50ב לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (ה"ע 8001/03 הממונה על הגבלים עסקיים נ' "דלק" חברת הדלק הישראלית בע"מ (20.11.2003)).

בצו המוסכם נקבע עקרון ולפיו כל הסכם שכירות בין חברת דלק לבין תחנת תדלוק שתוקפו לתקופה העולה על שבע שנים יוגש לאישור הממונה, בהתאם לפרק המיזוגים בחוק, ככל שהוא עומד בתנאי סעיף 17 לחוק ובתקנות.

ב- 12.8.2015 פנה המבקש לממונה בעניין הסכם שכירות של מגרש הממוקם בסמיכות ליישוב נווה אילן ועליו תחנת תדלוק המופעלת על ידי דלק. תקופת השכירות על פי הסכם זה אמורה להסתיים ב- 3.5.2016, אולם לדלק נתונה אופציה להמשיך ולהפעיל את התחנה למשך שתי תקופות נוספות, כל אחת בת שבע שנים. המבקש הוא הבעלים של 1/3 מן המגרש ואינו צד להסכם השכירות.

על פי הנטען בפנייה לממונה, מספר הוראות בהסכם השכירות מהוות הפרה של הצו המוסכם. לפיכך ביקש כי רשות הגבלים עסקיים תאכוף את ההפרה, בין היתר באמצעות ביטול הסכם

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 8001-03 הממונה על הגבלים עסקיים נ' "דלק" חברת הדלק הישראלית בע"מ

השכירות. אין חולק, כי ברקע הפנייה סכסוך מסחרי ארוך שנים בין המבקש לבין הצדדים להסכם השכירות. היבטים שונים של סכסוך זה מצאו דרכם לערכאות שיפוטיות שונות.

המבקש פנה לבית הדין בבקשה לאכיפת הצו המוסכם עוד בטרם נענה על פנייתו האמורה.

במענה לבקשה, מבקש הממונה כי אורה על סילוקה על הסף מטעמים שונים. כפי שאפרט להלן, הדין עמו.

הטעם הראשון לכך נעוץ בעובדה שהממונה טרם גיבש את החלטתו בפניית המבקש. על פי המפורט בתגובתו, החל הממונה בבדיקת התלונה. הבדיקה מצריכה, בין היתר, איסוף נתונים רלוונטיים. בימים אלה נבחנות טענותיו של המבקש ובכללן תחולת סעיף 17 לחוק על הסכם השכירות, כמתחייב מהוראות הצו המוסכם. די בכך כדי להביא לסילוק הבקשה על הסף בהיותה מוקדמת. זאת ועוד, כמתחייב מן הצו המוסכם, ממילא יעמוד הסכם השכירות לבחינתו ולאישורו של הממונה בעוד כשלושה חודשים, לקראת סיום תקופת השכירות וככל שדלק תבקש לממש את האופציה הנתונה לה על פי ההסכם.

הטעם השני לסילוק הבקשה על הסף נעוץ בכך שהבקשה אינה ברורה כלל ועיקר, וחסרה תשתית עובדתית ומשפטית. לא מצאתי בבקשה כל התייחסות לשאלה בדבר תחולת הצו המוסכם על הסכם השכירות ועל המשתמע מכך מן הבחינה המשפטית, לבד מעצם השמעת הטענה. המעיין בבקשה המונחת לפניי יכול להתרשם על נקלה כי היא רצופה טענות הנוגעות לסכסוך בין המבקש לבין הבעלים של יתרת המגרש וכי זו, למעשה, עילת הפנייה. אלא שבית הדין אינו הערכאה המוסמכת לדון בסכסוך זה.

ולבסוף, הסעדים המבוקשים בפנייה לאכיפת הצו אינם מצויים בסמכותו של בית הדין. ב"כ המבקש לא הצביע על הליך בחוק לפיו ניתן לפנות ישירות לבית הדין על מנת שיקבע כי מתקיים הסדר כובל או כי בעל מונופולין ניצל את מעמדו לרעה. על המבקש להביא לידי קביעה כזו לפנות בהליך אזרחי לבית המשפט המוסמך או לפנות לממונה, כפי שבפועל עשה המבקש, שהזדרז ופנה לבית הדין בטרם תתקבל עמדתו של הממונה לגופה של פנייתו.

כך גם אין בית הדין מוסמך, לבקשת צד שלישי, ליתן הוראות לממונה לאכוף את הוראות הצו המוסכם או לבטל את הסכם השכירות או למנוע מדלק לממש את תקופת האופציה (בש"א 111/06 אוטו ליין בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים (22.7.2007)). סעיף 35 לחוק אינו יכול לשמש מקור סמכות למתן הוראות כאלה. סעיף זה מקנה לבית הדין "סמכויות נלוות",

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

ה"ע 8001-03 הממונה על הגבלים עסקיים נ' "דלק" חברת הדלק הישראלית בע"מ

ככותרתו. היינו, מכוחו של סעיף זה נתונות לבית הדין סמכויות עזר, שנועדו להסמיכו ליתן צווים הנראים לו דרושים על מנת להבטיח את קיום החלטתו. ובמילים אחרות, אלה סמכויות נלוות להליך שהתקיים על פי החוק ואין לראות בסעיף מקור סמכות ראשונית לבית הדין למתן צו בהליך עצמאי (ראו עניין אוטו ליון לעיל).

יצוין, כי אפשרתי לב"כ המבקש להגיב על בקשת הממונה להורות על סילוק בקשתו על הסף. בתגובתו, המשתרעת על פני עשרות עמודים, התקשיתי למצוא מענה ענייני לטענות ב"כ הממונה. ההפניה לסעיף 7 לצו המוסכם אין בה כדי לסייע. סעיף 7 לצו האמור קובע כי על דלק להמציא לבית הדין כתב ערובה לפיו היא מתחייבת באופן בלתי חוזר, כי אם תומצא לה החלטה של בית הדין או של בית משפט מוסמך, הקובעת כי הפרה הוראה מהוראות הצו, תשלם לקופת המדינה סכום השווה ל- 400,000 ₪ בגין כל הפרה. סעיף זה אינו מקים לבית הדין סמכות ליתן את הסעדים המבוקשים בפנייה שלפניי, אלא קובע מנגנון של קנס על הפרה. היה וזו תיקבע בהליך על פי דין.

סוף דבר, אני מורה על סילוקה של הבקשה על הסף.

בנסיבות העניין, לא אעשה צו להוצאות.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ו, 21 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

מאז בן אור

מאז בן אור, שופטת